

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Έν Ἑλλάδι . . . Δραχ. 10
 Ἀλλοδαπῆς . . . Δρ. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
 μηνός.

ΑΓΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 25 Ἰουλίου 1902.

Στένουνσι τὰ ὕδατα τοῦ Σαρωνικοῦ ὑπὸ τὸ βάρος τῶν πλωτῶν κολοσσῶν, ὅσους οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἐβάστασεν ὁ ἕρμος τοῦ Φαλήρου. Ὑπερτεσσαράκοντα πλοῖα τοῦ πανισχύρου ἀγγλικοῦ στόλου ἀνήκοντα εἰς τὴν μεγάλην τῆς Μεσογείου μοῖραν ἀφῆκαν τὸ Ἴόνιον πέλαγος καὶ κατήλθον εἰς τὴν ἑλληνικὴν θάλασσαν τοῦ Αἰγαίου ἔχι βεβαίως χάριν ἀπλῶν γυμνασίων, διότι ὁ περὶ τὴν Μελίτην πόντος θὰ ἤρκει πρὸς τοῦτο, οὐδὲ χάριν ἀναφυγῆς τῶν πληρωμάτων, διότι ζεῖδωρος εἶναι καὶ ἐκεῖ τῆς θαλάσσης ἡ αὔρα.

Τῆς Ἀνατολῆς ἡ υγεία, ἀέποτε ἐπισφαλῆς, ἐξ ἑτοῦ ἀνεράνησαν ἐν αὐτῇ οἱ Τούρκοι, ἐκλονίσθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐπικινδύνως. Ὁ ἄγριος τοῦ σλαβισμού πέλεκυς ὀξυνθεὶς, ἀντὶ νὰ στομωθῇ, ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων κτυπημάτων καταφέρεται κατὰ τοῦ σσαθρωμένου ὁσμανικοῦ οἰκοδομήματος μετ' ἀνυπομονησίας καὶ βαρβαρότητας, ἐξ ὧν καὶ οἱ οἰκόντες τὴν Ἀνατολὴν ταύτην λαοὶ διατελοῦσι τετραγμένοι καὶ αἱ ἔχουσιν συμφέροντα ἐπ' αὐτῆς Μεγάλας τῆς Εὐρώπης Δυνάμεις ἀνησυχοῦσιν.

Ἀληθὲς εἶναι, ἐπὶ παρὰ πᾶσαν τὴν ὀξύτητα, ἣν ἐπ' ἐσχάτων προσέλαβον τὰ ἐνσκήψαντα ἐπὶ τὴν Ἀνατολὴν ταύτην κακὰ, ἡ ἀμμοσὶς καταστροφῆς δὲν φαίνεται ἐπικειμένη. Ἀλλ' ὅτι ἡ καταστροφὴ θὰ ἐπέλθῃ, εἰς οὐδὲν πλὴν ἐμμένει ἀμφίβολον. Ἀκριβῶς ἡ κτηθεῖσα αὕτη βεβαιότης ἡ ἐξαλείψασα πᾶσαν ἐλπίδα διορθώσεως, ἡ θεραπεύσασα καὶ αὐτὴν τὴν ἀνάστον θεωρουμένην τουρκοφιλίαν τῆς πολιτικῆς τῶν Ἀγγλῶν Τόρων, ἡ ἀμετακλήτως πείσασα καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐν Βιέννῃ ἰθύνοντας κύκλους, ἐπὶ ἡ παλαιὰ κατὰ τῶν Ῥώσων φίλη Τουρκία ἀπέβαλε τῆς κατὰ τοῦ κοινῶς ἔχρου ἀντιστάσεως τὴν δύναμιν, αὕτη ἡ βεβαιότης τῆς καταστροφῆς ὠθεῖ φίλους καὶ ἐχθροὺς σήμερον εἰς συνεννόησιν καὶ συμμαχικοὺς δεσμούς, εἰς διαβήματα καὶ ἀποφάσεις, εἰς ἐν τείνοντα, ὅπως ἕκαστος μὴ εὐρεθῇ ἀπαράσκευος καὶ μὴ ἀποπειρωθῇ τοῦ νεκρικοῦ θαλάμου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς διανομῆς τῶν ἱματίων τοῦ θνήσκοντος.

Ἀπὸ τοῦδε ἤδη μάλιστα δὲν ὑπάρχει σπιθαμὴ γῆς τῶν χωρῶν τῆς εὐρείας τῶν Τούρκων αὐτοκρατορίας ἀκαταχώριστος εἰς τὸ κτηματολόγιον ἐκάστης τῶν μεγάλων δυνάμεων, ἀνδρὶ μὴ ἡχρῶν εἰς πέραν ἡ τελικὴ διανομὴ, τοῦτο προήλθεν, ἐπὶ δὲν διεγράφησαν εἰσέτι τὰ ὅρια τῶν κτήσεων ἐκάστης, ἡ περὶ τοῦτου δ' ἀμφισβήτησις κρατεῖ ἐν μετῴρῳ τὴν ἀναγνώρισιν καὶ κύρωσιν διὰ τῆς κοινῆς ἀπάντων ὁμολογίας τῆς νομιμοσύνης ἀρπαγῆς.

Ἀλλ' εἶναι οὐχ ἥττον γνωστὸν, ἐπὶ αἱ ἐπικινδυνότεραι ῥῆξεις τῶν γειτόνων ἰδιοκτητῶν λαμβάνουσι χώραν κατὰ τὰς διαφορὰς οὐχ ἑκάς ἀπορώσας εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀγροὺς, ἀλλ' εἰς τὰ ὅρια αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν ὁρίων τοῦτον μέγα τὸ ἐπικρατοῦν νεῖκος μεταξὺ τῶν διαφερομένων ἰσχυρῶν τῆς γῆς.

Ἡ ἐρις αὕτη καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἔχοντας μετρίαν τὴν γνώσιν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων εἶναι πεπωμένον νὰ μὴ λυθῇ ἀναιμάντως. Οἱ μεγάλοι καὶ ἰσχυροὶ τῆς γῆς ἔνιναν περισσότεροι τοῦ δέοντος καὶ ἡ Ἀνατολὴ ἀπέβη μικρά, ὥστε νὰ μὴ δυνηθῇ νὰ χωρήσῃ ποτὲ ὅλους.

Ἀπὸ τῶν σκέψεων τούτων καθίσταται ἡμῖν ἐντελὺς ἀδύνατον νὰ μὴ ἀναρρίψωμεν πρὸς τὰ ἄνω τὰ βλέμματα ἡμῶν μεσοτὶ θαυμασμοῦ πρὸς τὴν Πρόνοιαν, πρὸς τὴν υπερκόσμιον ἐκείνην δύναμιν τὴν καταρρίπτουσαν χρυσοτεύκτους θρόνους καὶ πανισχύρους κατερείπειοθσαν ὕλικους ὄγκους, τὴν ἐμαρτύρουσαν τὴν ἀνθρωπίνην ἀλαζονείαν καὶ ματαιότητα καὶ ἀνατρέπουσαν τὰ τε βουλευόμενα καὶ τὰ δημιουργήματα τῆς παραπαιούσης ἀνθρωπότητος, διὰ τῆς μαγικῆς ἐκείνης καὶ εὐθραύστου φαινομένης βάθους, τῆς ἀληθῶς παντοδυνάμου οὐσῆς, ἥτις δίκαιον ἄμα καὶ ἀλήθεια καλεῖται. Καὶ πῶς νὰ μὴ θαυμάσῃ τις τὸ ἔργον τοῦτο τῆς Προνοίας καὶ πῶς νὰ μὴ σταθῇ ἐκπληκτος πρὸ τοῦ μεγαλείου τῆς θείας σοφίας, ὁ δυνάμενος νὰ διδῇ καὶ διαγνώσῃ, ἐπὶ ἀπὸ τῆς ἑρίδος ταύτης τῆς ἐκατόγχερος, ἀπὸ τῆς κακοποιου ταύ-

της δυνάμεως τῆς συνωθούσης τὰ ἀνθρώπινα μεγαλεῖα εἰς τὴν σύγκρουσιν καὶ τὴν καταστροφὴν, ἐπὶ ἀπὸ τῆς λαίλαπος, ἣν ἐγείρει ἡ πλεονεξία, ἡ ὕβρις πρὸς τὸ δίκαιον, ὁ πρὸς ἀλλήλους φθόνος, ὁ ἀμοιβαῖος φόβος, ἡ κοινὴ πρὸς τὴν ἀρπαγὴν ὄρεξις τῶν μεγάλων, ἀπὸ τῶν ἐρειπίων, ὅσα θὰ σωρεύσῃ ἡ θύελλα αὕτη, δειλὰ, ἀλλ' ἀκμαῖα καὶ εὐρωστα, ἅτε ἐς αἰὲ ἀπαράγραπτα, θὰ ἀνακύψωσι τὰ δίκαια τῶν λαῶν τῶν οἰκούντων τὴν περιμάχητον Ἀνατολὴν. Διότι ἀναμφιβόλως ἐκεῖ θὰ κατασταλάξωσι τὰ πράγματα.

Οἱ μωροὶ οἱ τὸν πᾶνσοφον ἐπιτηδευόμενοι δύνανται νὰ εἰπωσιν, ἐπὶ ἂν θέλωσιν. Δύνανται νὰ προσαρμύζωσι τὰ ἐπιχειρήματα αὐτῶν εἰς τοὺς ἀκριβεστάτους ὑπολογισμούς τῆς ἀριθμητικῆς καὶ γεωμετρίας, ἀλλὰ τὰ συμπεράσματα αὐτῶν θὰ εἶναι αἰωνίως ἐσφαλμένα, ἐπ' ὅσον ἂν ξένος πρὸς τοὺς ὑπολογισμούς τῶν τούτων διατελῇ καὶ ὁ συλλογισμὸς, ἐπὶ τὰ πράγματα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ δὲν διέπει ἀποκλειστικῶς τὸ κτηνώδες τῆς βίας κράτος, ἐπὶ ὑπὲρ τοὺς λαοὺς καὶ τὰ ἄτομα, ὑπὲρ τοὺς κραταίους ἀρχοντας καὶ τοὺς ἀρχομένους, ὑπὲρ τοὺς δυνατοὺς καὶ τοὺς ἀδυνάτους αἰωρεῖται ὑπερτέρα τις πρόνοια, εἰς ἣν ὀφείλει τὸ ἀνθρώπινον γένος τὸ ὕψιστον τῶν εὐτυχημάτων, ἐπὶ δὲν ἀπεκτηνῶνθαι, ἐπὶ δὲν ἀπώλεσε τῆς λογικῆς τοῦ φύσεως τὰ πρόνοια.

Μὴ τῆς προνοίας ταύτης ἀσυνείδητον ὄργανον τυγχάνει ἡ κολοσσιαία τῆς Ἀγγλίας δύναμις, ἥς μοῖραν ὑποβάσκει οὐκ αὐτὰς τὰ ἐλληνικὰ πέλαγος; Μὴ ὁ δάκτυλος τῆς θείας προνοίας κινεῖ τὰ πλωτὰ ταῦτα φρούρια εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀπὸ Κερκύρας, μὴ ὁ αὐτὸς δάκτυλος ὑπαγορεύει εἰς τὴν ἀγγλικὴν κυβένησιν νὰ τᾶξῃ τὴν ἑλληνικὴν νῆσον σταθμὸν τακτικῶν τῆς φρενῆς ταύτης δυνάμεως; Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γινώσκωμεν τοῦτο. Ἀλλὰ γινώσκωμεν, ἐπὶ αἱ ἀντικρὺ τῆς Κερκύρας ἀκταί τῆς Ἡπείρου καὶ τῆς Ἀλβανίας κατέστησαν τὸ μῆλον τῆς ἐρίδος μεταξὺ τῶν δύο σφιγκτῶν συνδεδεμένων συμμάχων δυνάμεων, τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ἰταλίας, ἐπὶ ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τούτων τρυφερώτερα ἢ ἄλλοτε ποτε ῥίπτει καὶ μετ' ἀνυπομονησίας, ἣν αἰσθάνονται οἱ ὀψίπλοιοι πρὸς ἀπόκτησιν τίτλων εὐγενείας, ἡ τελευταία αὕτη νεοπαγῆς μεγάλης δύναμις, ἐπὶ εἰς τὴν ἔριν ταύτην ὑπεισέδυσεν ἀνυπόπτος τὸ κατ' ἐαυτὸν μνηστὴρ τῆς Ἀλβανίας καὶ ἀδύνατος, ἀλλ' ἐκπροσωπῶν καὶ προπαρκακευάζων τὰ στέδια ἄλλης τινὸς μεγάλης δυνάμεως, τῆς Ῥωσίας. Ὁ μνηστὴρ οὗτος εἶναι τὸ Μαυροβούνιον, εἰς δὲ ἀνετέθη ὑπὸ τῆς Ῥωσικῆς ἀδελφείας διὰ τὴν Ἀλβανίαν ἡ εἰς τὴν Βουλγαρίαν διὰ τὴν Μακεδονίαν ἀναθεθεῖσα ἐντολή, τοῦ ἐκσλαβισμού.

Ὅτι ἐλέγχει ἐπιδίδειν τινα ὀρισμένον ἀποφάσεων τῆς Ἀγγλίας ἡ παρουσία τῶν ναυτικῶν τούτων δυνάμεων κεῖται ἀναμφίβολον, ἐκρίθη δ' ἴσως ἀναγκαῖα ἡ ἐπίδειξις αὕτη χάριν τῶν ἐκ πλάνης πιστευσάντων, ἐπὶ ἡ Ἀγγλία κολοσσιαία δαπανήσασα ἐν τῇ νοτίᾳ Ἀφρικῇ ἔχει ἀνάγκη πολλοῦ χρόνου ἀναρρώσεως, ὥστε νὰ ἀρνηθῇ ψῆφον κατὰ τὴν διευθέτησιν τῶν ἐν τῇ Ἀλβανίᾳ χερσονήσῳ πραγμάτων. Φαίνεται, ἐπὶ ὁ λογαριασμὸς οὗτος ἐγένετο ἄνευ τοῦ ξενόδοξου καὶ ἐπὶ ἡ Ἀγγλία δὲν ἔπαυεν ἐνδιαφερομένη ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ μετ' ὅσον πάντοτε ζήλου, τοῦ ζήλου τοῦ ἀποδεικνύοντος, ἐπὶ ἐννοεῖ νὰ ἔχῃ τὸ ἐν τῇ Μεσογείῳ κράτος αὐτῆς ἀπροσμάχητον καὶ ἀκαταγώνιστον.

Μὴ ἡ παρουσία αὕτη τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου μετέπεισε τοὺς ἐνδιαφερομένους; μὴ εἰς αὐτὴν ὀφείλεται τὸ παραδόξον φαινόμενον, ἐπὶ ἐν ᾧ πρὸ ἑβδομάδων ἐπὶ οἱ Ῥῶσοι πρόξενον τῶν Σκοπείων, τοῦ Μοναστηρίου, τῆς Θεσσαλονίκης ἤσθμαινον μεταβαίνοντας εἰς τὰ τουρκικὰ διοικητήρια, ὅπως προστατεύσῃ τοὺς Βουλγάρους ληστὰς καὶ ὁλοφόνους, ἐν ᾧ αὐτὸς οὗτος ὁ Ζηνοβίεφ συνέσφιγγεν ἀπειλητικῶς τὸν γρόνον του κατὰ τῆς Τουρκίας ἐπὶ τῇ βαγδαίᾳ ἐξοντώσει τῶν ληστεικῶν τῶν Βουλγάρων συμμοριῶν, νῦν ἀκούομεν, ἐπὶ τῆς αὐτῆς Ῥωσίας ὁ ἐν Βουλγαρίᾳ ἀντιπρόσωπος πυκνὰ καὶ ἐντόνους ἀπευθύνει τὰς συμβουλὰς πρὸς τὴν βουλγαρικὴν κυβένησιν περὶ περιστολῆς τῶν κινήσεων τοῦ ἀπαίσιου κομιτάτου;

Ὅπως ποτ' ἂν ἦ, ἀναμφίβολον κεῖται, ἐπὶ

τὸ κράτος τῶν ὁσμανιδῶν δημοπρατεῖται σήμερον. Πότε θὰ λήξῃ ὁ πλειστηριασμὸς οὗτος καὶ τίς θὰ καταβάλῃ τὰ πλεῖονα ἐν αἵματι καὶ χρίμασιν, εἶναι ἄγνωστον. Ἀλλ' οἱ λαοὶ, οἵτινες οἰκοῦσιν ἐκπαλαί τὰς χώρας ταύτας, ἂς ἡ βία ἀφῆρσεν ἀπ' αὐτῶν, πεποιθότες ἐπὶ τὴν θεῖαν ἐκείνην δύναμιν πρέπει νὰ ἀφυπνισθῶσι καὶ νὰ δεῖξωσιν, ἐπὶ ὅχι μόνον τὴν ἀνάμνησιν τῶν ἀρπαγῶν ἐκείνων δικαίων ζωηροτάτην διατηροῦσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπόφασιν ἔχουσιν τὰ πάντα νὰ θυσιάσωσι πρὸς ἀνάκτησιν τῶν ἀπολεσθέντων. Εἶναι ἀναγκαῖον νὰ διατρανώσωσιν οἱ λαοὶ οὗτοι, μάλιστα δὲ ὁ ἑλληνισμὸς, τὸ τεκμήριον τοῦτο καὶ νὰ παρασκευασθῶσιν ὡς τάχος δεόντως πρὸς τὴν ἐπιμαρτύρησιν ταύτην, διότι ἂν ἀληθὲς εἶναι, ἐπὶ τὸ δίκαιον ἀσκεῖ κολοσσιαίαν δύναμιν, ἐπίσης ἀληθὲς μαρτυρεῖται ὑπὸ τῆς ἱστορίας τῶν ἐθνῶν, ἐπὶ εἰς τοὺς ἀγροπνοῦντας προσκυροῦνται τὰ δίκαια.

Τοῦτο ἰδίᾳ πρέπει νὰ περισπάσῃ τὴν σύντονον προσοχὴν τοῦ Πανελληνίου.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Βουλγάρων ἄθλοι.—Ἡ ἐν Στρωμνίτῃ φαντασιώδης μάχη.—Προσοχὴ εἰς τὰς Βουλγαρικὰς ὑπερβολὰς.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Θεσσαλονίκης ἀπὸ 21 Ἰουλίου 1902 τὰ ἐπόμενα.

Οἱ ἄθλοι τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου κατὰ τὰς δύο τελευταίας ἐβδομάδας συνίστανται εἰς τὰ ἑξῆς. Ἐξ ὁλοφόνου τοῦ κομιτάτου εἶχον κρυθῇ ἐν τινὶ οἰκίᾳ τοῦ ἐπτάκωρον τῆς Δράμας ἀπέχοντος χωρίου Βολάκου (Ὀλακ τουρκ.) τῇ 12 τοῦ ὑπερμεσοῦντος μηνός. Τουρκικὸν ἀπόσπασμα πληροφορηθὲν τὴν παρουσίαν αὐτῶν ἐπέσπευσε νὰ περικυκλώσῃ τὴν οἰκίαν, ἐκάλισε δὲ τοὺς ἐν αὐτῇ ἐγκλειστούς εἰς παράδοσιν. Οἱ ληστοὶ δὲν παρεδόθησαν, ἀλλ' ἤρξαντο πυρὸς κατὰ τοῦ στρατοῦ φονεύσαντες τέσσαρας στρατιώτας καὶ ἕνα φύλακα Ὀθωμανόν. Τότε ὁ στρατὸς ἠνάγκασε χωρικοὺς τινὰς νὰ ρίψωσι πετρέλαιον ἐπὶ τῆς πολιορκουμένης οἰκίας καὶ νὰ θέσωσι πῦρ. Κατὰ τὴν ἐνέργειαν ταύτην ἐρονηθήσαν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων δύο χωρικοὶ. Ὅτε δὲ αἱ φλόγες ἤρξαντο νὰ περιβάλλωσιν τὴν οἰκίαν οἱ Βούλγαροι διατραπήσαντες τὸν ὀπίσθιον τοῖχον τῆς οἰκίας μετεπήδησαν εἰς ἄλλην καὶ ἐκεῖθεν συνεπαρλαβόντες καὶ ὁκτὼ χωρικοὺς ὄχοντο ἀπὸντες σῶσι καὶ ἀβλαβεῖς. Τουρκικὴ εἶναι ἡ πηγὴ τοῦ ἀγγέλου τούτου, ἐκ τούτου δὲ ἀντὶ τὴν βεβαιότητα, ἐπὶ αἱ, τε λησταὶ καὶ οἱ αὐτοὶ συνεωθέντες ὁκτὼ Βούλγαροι χωρικοὶ ὄχοντο ἀπὸντες εἰς τὰς αἰωνίους μονάς. Οἱ Τούρκοι δὲν εἶναι τοσοῦτον συνειθισμένοι νὰ ἐξαιρώσιν ἐπιτυχίας τῶν ἀντιπάλων, ὑπὸ τὴν διάδοσιν δὲ ἐπὶ ἐσθῆσαν οἱ δέκα καὶ τέσσαρες ἐκείνοι ὁπαδοὶ τοῦ Σαράφωφ κρύπτουσι τὸ ἴδιον ἐγκλημα, τοῦτ' ἐστὶ τὴν ἐξόντωσιν τῶν Βουλγάρων διὰ μέσων, ὅτινα φοβούνται μὴ ἐκθίσωσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κατακραυγὴν τῶν Εὐρωπαίων.

Ἄλλο ἀνδραγαθήμα τῶν Βουλγάρων, αὐτόμαχον βουλγαρικόν, ἐβεβαίωθη ἡμῖν τὸ ἐπόμενον. Τὸ ἑσπέρας τῆς Τρίτης 16 τοῦ ἰστανίου μηνός. Τὸ ὁλοφόνου τοῦ κομιτάτου εἰσελθόντες εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὁδοδόξου Εὐαγγέλου ἐν τῷ χωρίῳ Ἐξίποϊ ἐφάρυσαν αὐτὸν τε καὶ τὴν σύζυγον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ ἀπῆλθον δ' εἰτα μετὰ τὸ κατόρθωμα ἀνεχώρησαν.

Ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς ἐφημερίδις διευτυμάνισθη εἰς διὰ βουλγαρικῶν χρυσοῦ εἶπε καὶ διὰ τῶν βουλγαρικῶν δημοσιευμάτων, ὅτινα ἰδούθησαν ἐν Εὐρώπῃ ἀπλῶς καὶ μόνον, ὅπως ἐξαιρώσιν τοὺς ἡρωικοὺς ἄθλους τῶν ὁλοφόνων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνυπόκριτους, διευτυμάνισθη, ἐπαναλαμβάνομεν, ἐπὶ παρὰ τὴν Στρωμνίτην συνεκοσμήθη μάχη μετὰ Βουλγάρων καὶ Τούρκων, κατ' ἣν ἐκ τῶν τελευταίων ἔπεσον περὶ τοὺς 150. Ὁ θύλος ἐλήθη πρόνοια νὰ μὴ περιλάβῃ ὑπὸ τὸν Βουλγάρου τὴν ἀπώλειαν. Ἀλλ' ἀληθὲς εἶναι ἀνυπόστατος καὶ φαντασιώδης θύλος. Οὐδὲν γαυρὸν ἐγένετο, ἄλλως ἐν Θεσσαλονικῇ θὰ γινώσκωμεν καὶ τὰς ἐλαχίστας τῶν λεπτομερειῶν. Οἱ Βούλγαροι—καὶ τοῦτο ἀποτέλει τὴν συνθήκην τῶν—μὴ δύνανται νὰ δημιουργήσωσιν ἡρωικὰ κατορθώματα δι' ἔργων ἤρξαντο νὰ πλάττωσι τοιαῦτα διὰ τῆς φαντασίας τῶν. Καὶ εἶναι τὸ πρᾶγμα τοσοῦτον εὐκόλον! Ἀλλ' οὐχ ἥττον ἡ ἑλληνικὴ δημοσιότητα ὀφείλει νὰ μὴ παραλαμβάνῃ ἐκ τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐφημεριδῶν ἀδυσανίστως τοιαύτας εἰδήσεις γενομένης ἀσυνείδητον ὄργανον τῶν ἀνδράων σκοπῶν τοῦ κομιτάτου, ὅπερ πάσῃ δυνάμει ἐργάζεται

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
 Πρὸς τὸν κ. Ι. Δαμπαρίην, διηγητὸν
 Ὁδὸς Ἰπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΑΛΒΑΝΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Συλλήψεις ἐν Σκόδρᾳ.—Ἀνάκλησις τοῦ Χαμδῆ πασσᾶ εἰς Κων/πολιν.—Σκόδρα καὶ Δίβρας ἀστυνομίῳ κατὰ τοῦ Δε—Ἀλὰδρου ἐρευνᾶν.—Ἰταλικὰ θωρηκτὰ ἐν Ἀλβανίᾳ.—Ἡ Ἰταλία ἐν τῷ Ἀδριατικῷ καὶ τῷ Ἰονίῳ.—Ἰταλικὰ περὶ Ἀλβανίας συγγραφαί.—Ἡ ἱταλογαλλικὴ μεσογειακὴ συνεννόησις εἰς τὸ ἀλβανικὸν ζήτημα.—Ληστεία ἐν Φιλιάταις.—Ὁ Ὀσμὰν πασσᾶς καὶ ἡ ἐν Ἰωαννίνοις ἰταλικὴ Σχολή.—Ληστεϊῶν συνέχεια.—Ὁ λιμενάρχης Ἀγίων Σαράντα καὶ τὰ ἑλληνικὰ ἀλιευτικὰ πλοῖα.

Έν Κερκύρᾳ τῇ 20 Ἰουλίου 1902

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Σκόδρας συνελήφθησαν ἐκ τῶν ἐξεγερθέντων κατὰ τῶν δυτικῶν Ἀλβανῶν δέκα καὶ ὀκτώ. Θύμα τῶν θρησκευτικῶν τούτων μισῶν ὁ πῆρξ καὶ ὁ ὁλοφονηθεὶς ἔμπορος Πέτρος Τσόνπας, οὗ ὁ ὁλοφόνος δὲν συνελήφθη.

Ὁ ἐπὶ τῶν Μαυροβουνιακῶν μεθορίων στρατιωτικὸς ἐπόπτης Χαμδῆ πασσᾶς ἀνεκλήθη εἰς Κων/πολιν. Ἡ τοιαύτη ἀνάκλησις δὲν φαίνεται ἄσχετος πρὸς τὰς διαδραματιζομένας ἐν τοῖς μεθορίοις τούτοις συμπλοκάς.

Διαδοθέντος ὅτι ἀφίκετο ἐν τῇ Ἀλβανίᾳ πρωτεύουσι τοῦ διαβόητου De Aladro ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ Σκόδρας καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ἀρχαὶ ἐτέθησαν εἰς δραστηρίαν κίνησιν πρὸς σύλληψιν τοῦ ἐπιδόξου ἡγεμόνος. Πολὺ ἐν τούτοις ἀμφίβολον τυγχάνει, ἐπὶ ὁ Δε—Ἀλὰδρος, οὗ αἱ πολλὰ κυκλοφορήσασα φωτογραφία γνωστὴν κατέστησαν τὴν φυσιογνωμίαν αὐτοῦ, ἔσχε τὸ θάρρος νὰ ἐμφανισθῇ ἐν κῆτῃ τῇ Ἀλβανίᾳ πρωτεύουσιν. Εἰς δραστηρίαις ἐρευνας χάριν αὐτοῦ ὑπεβλήθη καὶ ἡ ἐν Δίβρας ἀστυνομικὴ ἀρχή.

Ἡρᾶτο ἐπισκεπτομένη τοὺς ἀλβανικοὺς λιμένας ἐν Δυρραχίῳ πρῶτον καταπεύσασα, ἡ ἰταλικὴ ναυτικὴ μοῖρα ἐκ πέντε ἀποτελουμένη θωρηκτῶν. Πρόδηλος ὁ πολιτικὸς σκοπὸς τῶν τοιούτων πλοίων, ἰδίᾳ μετὰ τὴν πρὸ τριμήνου ἐπισκεψὴν τῶν ἀλβανοπεριωρικῶν ἀκτῶν ὑπὸ αὐστριακοῦ στόλου.

Ἐν Ἰταλίᾳ τὸ ἀλβανικὸν ζήτημα—la questione albanese—κατέστη ζήτημα συρμού. Πληθὺς ἀργαζῶν καὶ καμνητῶν συγγραφέων μετ' ἀκράτου ἐπιδιδέται ζήτην εἰς τὴν συγγραφὴν πολυώνυμων φυλλαδίων, διατριβῶν καὶ συγγραμμάτων, σκοπὸν ἔχοντων ἀν' ἀφωπύσασιν τὴν ἐπιμεμπτον τῶν Ἰταλῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Ἀλβανούς, οἵτινες μάτην ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον τείνουσι πρὸς τὸς πέραν τοῦ Ὀρζάντου ἀδελφοῦ τὴν χεῖρα. Ὁ γνωστὸς συλλογὸς πρὸς διάδοσιν τῶν ἰταλικῶν γραμμάτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, Dante Alighieri ἤρξατο ἀπὸ τινων μνηνῶν τῆς δημοσιεύσεως σειρᾶς συγγραμμάτων ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀλβανικὴ βιβλιοθήκη» σκοπὸν ἔχοντων νὰ γνωρίσωσιν τὴν Ἀλβανίαν ἐν τῇ ὁσίᾳ πολλὰς περιλαμβάνεται καὶ ἡ Ἡπείρος, ἡ ἄλληλα κατὰ τοὺς νεοφανέτους συγγραφὰς κατὰ Ἀλβανίαν ἐπεννοαζόμενη. Τὸ πρῶτον ἐκδοθὲν ἔργον φέρει τὸν τίτλον «Ἡ Ἀλβανία» τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἱστορίας Galanti διακρίνεται δὲ διὰ τὸν μελλομένην του. Δεύτερον ἐκδοθὲν ἔργον ἐπὶ τῇ ἱστορίᾳ, Γεωγραφικὰ περὶ Ἀλβανίας γνώσεις τοῦ καθηγητοῦ Simini. Αἱ ἰταλικαὶ ἐπὶ τῆς Ἀλβανίας βλέψεις ἀνεπερὶώθησαν ἐπὶ μᾶλλον, ἀφ' ἧς ἐποχῆς κατεπίστη ἡ πρόσφατος ἰταλογαλλικὴ συνεννόησις περὶ τῶν εἰς τὴν Μεσογείον ἀπορρῶντων ζητημάτων. Ἡ Γαλλία μὴ ἔχουσα ὡς γνωστὸν ἴδια ἐν τῇ Ἀλβανίᾳ καὶ τῇ Ἡπείρῳ συμφέροντα, ἐργαζομένη δὲ εἰς ἀπόσπασιν τῆς Ἰταλίας ἐκ τῆς τριπλῆς, συμπαθεῖ ἔχει νὰ υποστηρίξῃ τὰς τοιαύτας ἰταλικὰς βλέψεις. Οἰκτρά ἡ ἐν Φιλιάταις κατάστασις τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, δύο ληστρικά συμμορία περιφέρονται ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν. Ἐξέτα συμμορία ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν Τζῶραν ἡγχαλωτίσας ἐν Γρεβενοῖς τὸν ἐξ Ἀργυροκάστρου Νεζήπ-Ἐφέντην, τρεῖς ἐξαίτουμένη χιλιάδας λιρῶν ὡς λύτρα.

ΑΠΕΣΤΑΛΗΣΑΝ τὴν ἐβδομάδα ταύτην εἰς τὸ δουρεῖον τῶν Ναυτικῶν ὑπὲρ τοῦ ταμείου τοῦ ἐθνικοῦ στόλου τριακόσια δραχμαὶ ὑπὸ τοῦ δήμου Μηλίας καὶ ἐκατὸν τριάκοντα παρὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ καλλιτεχνικοῦ περιοδικοῦ «*Ἀνατολή*». Ὁ δ-πουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Κόρπας, δι' ἐγγράφου του θὰ ἐνχαριστήσῃ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Μηλίας καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς «*Ἀνατολῆς*».

ΣΥΝ τῷ παρόντι φύλλῳ τοῦ «*Ἀγῶνος*» διανέμεται τοῖς συνδρομηταῖς αὐτοῦ ἀγγελία περὶ τῆς συγγραφῆς τοῦ *Fustel de Coulanges* «*Τὸ ἀρχαῖον Ἄστυ*» ἣν μετέφρασεν ἡ ἀριστοτεχνικὴ ῥωσφίς τοῦ ἀλφειοῦ Τυρολέοντος **Ι. Φελήμονος**. Τὸ ἔργον τοῦτο ὡς γνωστὸν, ἀναφέρεται εἰς τὴν θεοκρατικὴν λατρείαν, τὸ δίκαιον καὶ τοὺς θεομύθους τῆς Ἑλλάδος καὶ Ρώμης. «*Τοῦ ἔργου τοῦτου*» λέγει τὸ ἀεὶ ἐμπνευσμένον τῆς Ἑλλάδος τέκνον, ὁ καλλιπὴς καὶ ἐνθουσιώδης ῥήτωρ, ὁ διακεκριμένος δημοσιογράφος ὁ ἀθάνατος τοῦ Πανελληνίου Σταδίου δημιουργὸς καὶ αἰμυνηστος Τυρολέων Φιλήμων ἀπεχρίσθη τὴν εἰς τὸ ἐλληνικὸν μετέφρασεν, πεποῦθας, ὅτι προσφέρει τοῖς ἀγνοοῦσι τὴν γαλλικὴν Συμπολίταις καὶ Συμπαιρῶσις ἀνάγνωσμα, καὶ τερπνόν, καὶ διδακτικόν διότι ὡς καυχώμεθα ἐπὶ τῇ ἑλληνικῇ ὀνόματι ἡμῶν, καθήκον ἔχομεν νὰ γνωρίσωμεν, πῶς ἐξέωσαν καὶ πῶς ἔδρασαν οἱ Πρόγονοι ἡμῶν, προσηλούμενοι εἰς τὸ πνεῦμα οὐχὶ εἰς τὸ γράμμα τοῦ βίου αὐτῶν, κυρίως δὲ διδασκόμενοι, ὅτι αἱ πράξεις αἱ ἱστορικαὶ δέον νὰ κρίνονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαγορευουσῶν ταύτας ἰδέων, οὐχὶ δὲ ἐκ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας αὐτῶν.»

Τὴν ἐξήγησιν ταύτην θεωροῦμεν ἐπαρκεστέρην, ὅπως παροτρύνῃ τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν εἰς τὴν ἀπόκτησιν τοῦ βιβλίου καὶ ὠφελίμων βιβλίων. Ἡ τιμὴ αὐτοῦ εἶναι δέκα δραχμῶν κατ' ἀντίστοιχον. οἱ βουλόμενοι δὲ νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτὸ δύναται ν' ἀποσπῶσιν παρὰ τὴν κυρίαν **Μαριγῶ Ι. Φελήμονος** ὁδὸς Ἱπποκράτους 5.

ΤΑ ΙΤΑΛΙΚΑ ΟΝΕΙΡΑ

Νέαν ἐξαφῖν μεγαλομανοῦς φιλοκτημοσύνης ἐπαθόν οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν Ἴταλοί. Τρίβουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐξ ἀπορίας ἅμα καὶ χαρᾶς ἐπὶ τῷ ὅτι ἀνεζητῶν χώρας πρὸς κατάκτησιν ἐν τῇ ἀπωτάτῃ Ἑυρωπαίᾳ, ἐν ᾧ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν κείτοι ἡ ὥρα καὶ ἡ ἀνδρεία Ἀλβανία, ἡ ἡμέρος καὶ ἐργατικὴ Ἡπειρος μέχρι καὶ τῆς Πρεβέζης αὐτῆς. Ἡλπίσαμεν καὶ ἐπιζήσαμεν εἰσέτι, ὅτι αἱ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐκρηγνύμεναι ἐξάψεις αὐταί, αἰνέτινες νοθεύουσι τὰς ἱερὰς παραδόσεις, ἐξ ὧν εἰς μέγα κράτος συνεπήχθη ἡ ἀδελφὴ Ἴταλία, εἶναι παροδικαί. Ἀδέσποτοι χώραι, οἷα ἡ Τριπολίτις, δὲν εἶναι οὐ ἢ ἡ Ἀλβανία, οὐτε ἡ Ἡπειρος, οἱ οἰκοῦντες δὲ αὐτὰς αἰσθάνονται τὰ αὐτὰ αἰσθηματα καὶ ὁ λογισμὸς αὐτῶν ἔχει τὴν αὐτὴν ἰκανότητα, οἷαν εἶχον οἱ Ἴταλοὶ πρὸ πεντηκονταετίας ἀγωνιζόμενοι, νικῶντες καὶ ἡττώμενοι, ὅπως ἀποκτήσωσι πατρίδα ἐλευθέραν καὶ ἡνωμένην. Ἄν οἱ Ἀλβανοὶ καὶ οἱ Ἕλληνες—διότι γνωσκουσιν οἱ ἀδελφοὶ Ἴταλοὶ, ὅτι οἱ λαοὶ οὗτοι οἰκοῦσι τὴν Ἡπειρον καὶ τὴν Ἀλβανίαν—δὲν ἔχουσι τὴν δύναμιν ἢ καὶ τὴν τύχην ν' ἀποσείσωσι τὴν βαρύνουσαν αὐτοὺς θεοστυγὴν τυραννίαν, δὲν ἀπώλεσαν τὴν δύναμιν ἢ ὑπομνήσωνται εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὅτι παρὰ πολὺ ἑνωρὶς ἤρχισεν νὰ ποδοπατῇ καὶ νὰ ὑβρίζῃ τὰς ἀρχάς, αἰνέτινες τὴν ἐδημιούργησαν μεγάλῃ.

Ὁ ἔγκριτος ἡμῶν ἐκ Κερκύρας ἀνταποκριτὴς γνωστὸς τῶν ἰταλικῶν πραγμάτων ἀπαριθμεῖ χαρακτηριστικὰ φαινόμενα τῆς ὀλεθρίας καὶ ἀδόξου τάσεως μερὶδος τινὸς τῆς ἐν Ἰταλίᾳ κοινῆς γνώμης, ἐξ ἧς τίθενται ἐν κινδύνῳ οἱ νομιμώτατοι πόθοι τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ἀλβανῶν. Τὸ δυστύχημα εἶναι, ὅτι τὰς ἀνευθύνους ταύτας τάσεις φάνεται συμμαζεύμεν καὶ αὐτὴ ἡ ἐπίσημος Ἰταλία. Ἡ παρουσία ἰσχυρᾶς μοίρας τοῦ ἰταλικοῦ στόλου ἐν ταῖς ἀκταῖς τῆς Ἀλβανίας καὶ Ἡπείρου καθ' οἷαν δὴποτε ἐρμηνείαν δὲν εὐρίσκειται ἀσχετος πρὸς τὰ φαινόμενα ἐκεῖνα.

Ὅπως προῖναι θὰ εἴμεθα νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἡ νεοπαγὴς λατινικὴ μεγάλη δύναμις, ὡς πᾶς ἔχουσα τὰς πληγὰς τῶν ἀδύσεων τοῦ σώματος τῆς ἐξέπεμψε τὴν κραταίαν αὐτῆς δύναμιν, ἵνα ὑπομνήσῃ εἰς τὴν τουρκικὴν βαρβαρότητα, ὅτι δὲν ἀνέχεται περαιτέρω τὴν πρὸ τῶν προθύρων αὐτῆς ἀτίμωσιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιῶν, τὴν βεβήλωσιν τῶν στοιχειωδῶν ἀνθρωπίνων πόθων τῆς ἐλευθερίας καὶ αὐτονομίας καὶ τῆς τάξεως. Ἀλλοίμονον! πᾶν τοῦνοτιον ἐπιδεικνύει ἡ ἀδελφὴ Ἰταλία. Ἀντὶ νὰ ἀπευθύνῃται πρὸς τὸν δεσπότην, εἰδοποιεῖ τοὺς τυραννιζομένους, ὅτι παρ' ἡλίου οἱ χρόνοι, καθ' οὓς ἐπετρέπετο καὶ εἰς τοὺς μικροὺς καὶ εἰς τοὺς ἀδυνάτους νὰ ἔγωσι πατρίδα, ὅτι αἱ ἀρχαὶ τῶν ἐθνικότητων παρεγράφησαν, ὅτι Ἡπειρος καὶ Ἀλβανία, ἂν μὴ ἀρδύονται ἢ ἂν μὴ πέπτωται νὰ διατελῶσι τουρκικαὶ ἐπαρχίαι, πρέπει νὰ γίνωσιν ἰταλικά.

Ἀληστοὶ εἶναι εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἡπειρώτας αἱ βδελυραὶ, αἱ δι' Ἰταλὸν ἀπίστευτοι ῥαδιουργίαι τοῦ ἀπαισιωτάτης μνήμης Δ. Γουβερνάτη, εἰς ἃς ὀφείλομεν τὸ ὅτι εἴμεθα εἰσέτι ὑπὸ τὴν Τουρκίαν. Κυριολεκτικῶς δ' αἰμώσομεν βλέποντες ἐν Ἰωαννίνοις ὡς γενικὸν τῆς Ἰταλίας πρόξενον ἄνδρα μαυρόκατον κατὰ πάντα τὰ ἄλλα, κατὰ τοῦτο δὲ μόνον ἰκανώτατον, νὰ στυγματίζῃ τὴν ἱστορίαν τῆς συγχρόνου Ἰταλίας δι' ἐπὶ τοῖς ἀντικεινῶν κατὰ τοῦ

ἀκραίφους ἐλλήνισμοι τῆς χώρας ἐκείνης. Τούτων ἀνδρῶν τὰς εἰρηγίσεις ἤλθεν εἰς τὸ Δυρράχιον νὰ διαπιστώσῃ ὁ ἰσχυρὸς τῆς Ἰταλίας στόλος; Τοιούτων ἀνδρῶν, τὰς συμβουλὰς ἀκολουθεῖ ἡ Ἰταλία, ὅπως ἐκτρίψῃ ἀπὸ τῆς εὐγνώμονος μνήμης τῶν Ἑλλήνων τοῦ Κανεδάρρου τὴν εὐγενή, τὴν φιλελευθέραν, τὴν εὐλαβῆ πρὸς τὴν ἰταλικὴν ἱστορίαν διαγωγὴν ἐν Κρήτῃ, τοῦ Ριτσιώτη Γαριβάλδη καὶ τοῦ Φράττη καὶ τῶν ὑπερβλήων ἐρυθροχιτῶν μαχητῶν τοῦ Δομοκοῦ τὴν ἡρωϊκὴν πιστοποίησιν, ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὀχθῆς τοῦ Ἀδρίου ἰδρυσὶς μεμνασίου ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, μεταβὰς δὲ εἰς τὴν γὰλῃς ἀδελφῆς ἡμῶν δύναμιν ἀποτελεῖ τὸν κραταῖον ἐγγυητὴν τῆς ἐλληνοσλαβικῆς ἀκεραιότητος κατὰ τὸν ἐπιβουλῶν τοῦ σλαβισμού; Παρὰ πάντα ταῦτα διατρίβει, νὰ τὸ πιστεύσωμεν. Διότι εἶναι τόσον πρόσφατα τὰ τραύματα τῆς δουτικῆς Ἰταλίας καὶ τοσοῦτον νωπὸν τὸ μεγαλεῖόν της, ὥστε νὰ μὴ φθάσῃ εἰς τὴν ὑπερβλήων ὀρεξιν, οἷα εἶναι συνήθης εἰς τὴν ἀνθίκον ἰσχύν, νὰ καταστήσῃ αὐτὴ τῶρα ἄλλους δούλους. Τοσοῦτον ἑνωρὶς δὲν ἐκφυλοῦνται οἱ λαοὶ ἐκ τῆς ἀπατηλῆς γοητείας τῆς ὑπεραυξηθεῖσης δυνάμεως τῶν, δὲν ἀπώλεσε δὲ εἰσέτι ἕνεκα τούτου τὴν νοσηροσύνην τῆς Ἰταλίας, ὥστε νὰ μὴ διδῇ, ὅτι ἀληθὴς δόξα πρόκειται αὐτῇ ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν ἐναντὶ αὐτῆς Ἀλβανῶν καὶ Ἡπειρωτῶν ἀπὸ τῆς τουρκικῆς ἀτιμίας, ἀπαλλαγὴ, ἐφ' ἣ ἔχει ποιᾶν τινὰ εὐθύναν, καὶ ὅχι ἐπιβουλὴν δυνάμει τῆς κτηνώδους ἰσχύος τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν δικαίων. Ἀλλ' ἂν τοῦτο ἀδυνατῇ ἢ δὲν θέλῃ νὰ πράξῃ ἡ θέλουσα νὰ φαίνεται εἰς τοὺς μικροὺς μεγάλῃ Ἰταλία, ὅς ἀφήσῃ τοῦλάχιστον αὐτοὺς τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ ἀποκτήσωσι καὶ αὐτοὶ ποτε πατρίδα ἐλευθέραν. ἔστω καὶ μικρὰν.

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΚ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ ἐπαρχία Σιατίστης.—Ἡ ἐν αὐτῇ ἀσφάλεια.—Τὴ ἀτρία τῆς διαταρᾶς αὐτῆς.—Ἡ διαγωγὴ τοῦ στρατιωτικοῦ διοικητοῦ Νεσάτ πασσά.—Ἡ κατάστασις τῶν ἐκπαιδευτηρίων ἡμῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ.—Ὁ ὕψος τοῦ Μητροπολίτου κ. Σεραφεῖμ.

Γράφουσιν ἐκ Σιατίστης ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1902 πρὸς τὴν ἐνταῦθα Μακεδονικὴν ἀδελφότητα τὰ ἐπόμενα:

Εἶναι γνωστὴ εἰς Μακεδόνας ἀναγνώστας ἡ ἐπαρχία Σιατίστης, ἥς ἡ μητροπολιτικὴ μὲν ἔδρα εὐρίσκειται ἐν Σιατίστῃ, ἡ διοικητικὴ δὲ ἐν Ἀνασελίτῃ (Λευκιστίῳ) ὡς ἡ μὲλλον ῥιζήσυχος καὶ φιλόνομος ἐπαρχία τῆς Μακεδονίας. Τοῦτο προέρχεται, διότι οἰκεῖται ἀπολειπτικῶς σχεδόν ὑπὸ Ἑλλήνων, οἱ δὲ ὀλίγοι Μουσουλμάνοι συνεπαρχίωται ἡμῶν τὰ αὐτὰ πρὸς ἡμᾶς ἔχουσιν ἦρα καὶ ἔθιμα, τὴν αὐτὴν λαλοῦσι γλῶσσαν, τοὺς αὐτοὺς χοροὺς καὶ τὰ αὐτὰ ἔσχημα, Ἕλληνας γνήσιος τὴν καταγωγὴν ὄντες, ἂν πιστεύσωμεν τὰς ἱστορικὰς παραδόσεις. Διὰ τοῦτο ἀγαπῶμεν ἀλλήλους καὶ ὁμονοοῦμεν.

Ἀλλὰ τὰ βουλγαρικὰ πρὸς βορρᾶν ὄργια ἐφερον γενικὴν τὴν ἐν Μακεδονίᾳ ἀναστάσιον καὶ ἐξήγειραν τὰ ἀπανταχοῦ ὁρμητικὰ, ληθαργούντα μέχρι σήμερον, στοιχεῖα. Εἰς τοῦτο συνετέλεσε καὶ ἡ ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἀπομάκρυνσις ὅλων τῶν ταγματῶν τῆς χωροφυλακῆς ἀποσταλέντων εἰς τὰ βορειότερα πρὸς ἐξόντων τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν. Ἀλλεπάλληλα διὰ τοῦτο ἀγγέλλονται τὰ κρούσματα τῶν ζωοκλοπῶν τῶν ἐκδράσεων καὶ τῶν λησείων εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην καὶ τὴν δημορον αὐτῇ, τὴν τῶν Γρεβενῶν. Οὕτω μετὰ τὴν πρὸ καιροῦ συμβᾶσαν αἰχμαλωσίαν τοῦ ἐκ Σιατίστης υἱοῦ Χατζηλήρου συμμορία ἐθεάθη κατ' αὐτὰς ἐξωθεν τῶν Γρεβενῶν ζητοῦσα τροφὰς καὶ χρήματα, ἄλλη συμμορία ὑπὸ τὸν γνωστὸν ἐν Ἀθήναις ὑποπλῶν Εὐθύμιον συνελαβὲν αἰχμάλωτον τὸν ταχυδρόμον Ἰωάννην Ζηκόπουλον ἐν τῇ περιφερείᾳ Τσοτίλειον ἀπαιτοῦσα ὡς λύτρα σημαντικὸν ποσὸν χρηματικόν, ἄλλη συμμορία ὑπὸ τὸν βλαχοποιημένα Τάσον ἡγμαλῶτισε τὸν Ἀντώνιον Σταματίου κτηματῆν ἐκ Ζουτανίου, νέα συμμορία ὑπὸ τὸν Ἀλβανόβλαχον Νῶναν ἀπείλει τοὺς ἀρχιποιεμένας τῆς Γράμμωσις καὶ πλείστοι ἄλλοι κακοποιοὶ περιφέρονται ἀνενοχλήτως εἰς τὰ χωρία.

Ἄλλ' ὑπαίτιος τῆς ἐκτάκτου ταύτης ἀνωμαλίας εἶναι καὶ ἡ στρατιωτικὴ διοίκησις τοῦ τόπου. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου Νεσάτ πασσάς ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπει τὴν διὰ τακτικῶν στρατῶν καταδιώξιν τῶν συμμοριῶν. Καὶ ἐπειδὴ εἰς μὲν τὸν τακτικὸν στρατὸν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ φυλακὴ τοῦ τόπου, οἱ δὲ φυσικοὶ αὐτοῦ προστάται, οἱ χωροφύλακες, ἀπεσύρθησαν εἰς τὰ βορειότερα, εὐνόητον εἶναι, ὅτι σύμπασα ἡ ἐπαρχία εὐρίσκειται ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἐγκληματιῶν.

Διὰ τί δὲ ἡ διαγωγὴ αὐτῆς τοῦ Νεσάτ πασσά; Ὁ ἰκανὸς καὶ δραστήριος ἄλλως στρατιγός οὗτος δὲν διατάζει νὰ ἀνομολογῇ περὶ τῆς τῶν κατὰ τὴν Ἑλλήνων μίσους. Φαντασθῆτε, ὅτι ἡπείλησεν, ὅτι θὰ στρέψῃ τὰ πυροβόλα κατὰ τινος ἐλληνικοῦ σχολείου ἐπὶ τῷ ἐγκλήματι ὅτι εἶχε κυανᾶ βεβαμμένα τὰ παραθυρόφυλλα, ὅτι θὰ ἀποκόψῃ τὴν χεῖρα τοῦ ἐπιδόκτου αὐτοῦ ἀναγνῶν ἑλληνιστὴ γεγραμμένην. Εἰς τοῦτο ἀναζητητέον τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν κατοικίων ἀπρостаτέων. Νομίζομεν ὅμως, ὅτι παραγνωρίζει οὕτω τὴν ἀποστολὴν τοῦ διακριτῶν τοῦς ὑψηλοῦς τοῦ Σουλτάνου εἰς Ἑλλήνας καὶ μὴ καὶ ὅτι ἡ τουρκικὴ ἐν Ἀθήναις πρεσβεία, ἥτις πολλὰκις ἐρᾶν πρῶτος εἰς τὸ νὰ μεσολαβῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὲρ τῶν παραπόνων τῶν καταγομένων ἐκ Μακεδονίας, ἐν Ἑλλάδι

δὲ διαμενόντων, θὰ σπεύσῃ νὰ διορθώσῃ τὸ ἀποπῶν, εἰς ὃ περιπίπτει ὁ ἰκανώτατος ὑπὸ στρατιωτικὴν ἐποπὴν ἀνώτερος οὗτος Τουρκὸς ἀξιωματικός. Ἡ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σιατίστης ἐκπαιδευτικὴ κίνησις εἶναι αἰσιωτάτη. Ὁ γνησίος Μητροπολίτης Σιατίστης κ. Σεραφεῖμ πρωτοστατεῖ ἐν τῇ λαμπρᾷ ταύτῃ καταστάσει, εἰς τὰς πατρικὰς δὲ αὐτοῦ προτροπὰς καὶ ἐνθαρρύνσεις ὁρμίζεται, ὅτι καὶ τὰ χωρία πάντα ἔχουσι τοὺς διδασκάλους τῶν καὶ οὗτοι μετὰ ζήλου ἐκπληροῦσι τὸ ὑψηλὸν τῶν ἔργων. Ἐφέτος παρηκολούθησε τὰς ἐξετάσεις τοῦ Τσοτίλειου γυμνασίου ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, μεταβὰς δὲ εἰς τὰς Κωνσταντινουπόλιν χάριν ἐπειγουσῶν ὑποθέσεων τῆς ἐπαρχίας συνέστησεν εἰς τὰς κοινότητας νὰ ἀναμείνωσιν αὐτὸν, ὡπως ἀνανέωσῃ τὰ συμβόλαια τῶν διδασκάλων καὶ κανονίσῃ μετ' αὐτῶν τὰ νέα προγράμματα.

Ἐν μόνον ἔχω τὸ δυσάρεστον νὰ εἰπῶ περὶ τοῦ λαμπροῦ τούτου μητροπολίτου, τὴν ἐν αὐτοῦ πρὸς τὴν κοινότητα Ζουτανίου, ἔριν, ἐν ᾗ δὲν ἔχει ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ δίκαιον καὶ ἦν ἐξώθησε μέχρι ἐπιζημιωτάτου διὰ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς ἐκκλησίας καὶ τὴν πρὸς αὐτὴν εὐλάβειαν τοῦ ποιμνίου σημείου. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ μηχανώμεν περὶ τούτου τὸν λόγον εὐελπιστοῦντες, ὅτι θὰ δοθῇ πέρας ταχὺ καὶ ἀρμόζον εἰς τὸ δυσάρεστον τοῦτο καὶ ἀξιοθρήνητον ἐπεσίδιον, καὶ δὲ θὰ λάβωμεν ἀρρομὴν νὰ ἐπανέλθωμεν.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας πρὸς τὸ δουρεῖον τῶν Ναυτικῶν, ὁ κυβερνήτης τοῦ θεωρητοῦ «*Ψαρά*», συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐπιτελείου του, μετέβη εἰς Πετροῦπολιν. Τὴν 16 διέτρεχον τοῦς μὲν οἱ Ἕλληνας ἀξιωματικοὶ μετέβησαν εἰς τὸν ναὸν τῶν Ἁγίων Πέτρου καὶ Παύλου κομίζοντες βαρύνοντες στέφανον μετὰ χρυσοκεντήτου ἐλληνικῆς σημαίας, ὃν κατέθεσαν ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς πολυκαύστου Ἑλληνίδος βασιλοπούλας. Ὁ κ. Γκιβνὴς καταθέτων τὸν στέφανον ἀπύθνηε τὴν ἀκόλουθον συγκινητικὴν προσφώνησιν:

«*Ἐπὶ τοῦ τάφου σου, Μεγάλῃ Δούκισσα Ἀλεξάνδρα, περικλημένη Βασιλοπούλα μας, Ἕλλην κυβερνήτης ἐξ ὀνόματος τοῦ θεωρητοῦ «Ψαρά» τῆς ἐλευθέρως μεγάλης πατρίδος σου καταθέτω στέφανον εἰς ἐνδειξὴν ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν ἔπαυσαν οὔτε θὰ παύσωσι νὰ λατρεύωσι τὴν μνήμην σου.*»

Ὁ Μέγας Δούξ Παῦλος τὴν 18ην τρέχοντος μηνὸς παρέβηκε γέφυρα ἐν τῷ Ἀνακτόρῳ του, εἰς τὸ ὅποιον παρεκλήσθη ἡ Βασιλισσά μας, ἡ Μεγάλῃ Δούκισσα Μαρία, ὁ κυβερνήτης τῶν «*Ψαράων*» μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του καὶ τινες μεγιστάνες Ρώσοι.

Τὴν ἐπομένην ὁ κυβερνήτης παρέβηκεν εἰς Κρονστανδὴν γέφυρα εἰς τὸ ὅποιον παρεκλήσθη ἡ Βασιλισσα, ὁ Μέγας Δούξ Γεώργιος καὶ ἡ Μεγάλῃ Δούκισσα Μαρία.

—Ὁ ἐν Αἰξ-λὲ-Μπαῖν ἀνταποκριτὴς τοῦ «*Κήρυκος*» τῆς Νέας Ὑόρκης ἐπιστέλλει, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος διέρχεται τὰς ἡμέρας του ἐν δημοκρατικῇ ἀπλότητι, συναναστρεφόμενος πολλοὺς φίλους τοῦ παρεπιδηνοῦντος ἐκεῖ ἕνεκα τῶν λουτρῶν καὶ προσερχόμενος εἰς τὰς προσκλήσεις καὶ τὰς διδομένας συναναστροφάς. Προχθεὶς ἦτο παρὼν εἰς τὰς ἱπποδρομίας καὶ κατεῖχε θέσιν εἰς τὴν ἐξέδραν τῶν κριτῶν. Ὁ Βασιλεὺς, προσβέβηκε ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ ἀμερικανικοῦ φύλλου ἀπολαύει πλήρους ὑγείας καὶ τρώγει κατὰ βράβη εἰς τὸ ὑπαίθριον μετὰ τῶν φίλων του. Τὴν ἐσπέραν τοῦ παρελθόντος Σεββ-

του εἶχε παρατεθῇ γέφυρα εἰς τὸ «*Σπλένιτ*» πρὸς τιμὴν τοῦ Βασιλέως ὑπὸ τῆς κ. Βαλλιάνου.

—Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἐθνικοῦ πρακτορείου τῆς 24 Ἰουλίου ὁ πατριάρχης τῶν Ἀρμενίων ἐπέβαλε τὴν παραιτήσιν του. Ἀλλ' ἡ πύλη ἠρνήθη ν' ἀποδεχθῇ τὴν παραιτήσιν αὐτοῦ καὶ εἰς διακοίνωσιν ἀπευθυνθεῖσαν αὐτῷ ὑπόσχεται ὅτι μεταρρυθμίσεις καὶ μέτρα εὐνοϊκὰ πρὸς τοὺς Ἀρμενίους θὰ ληφθῶσι τάχιστα.

—Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ αὐτοῦ πρακτορείου ἐκ Βιέννης αἱ ἐφημερίδες ἐξακολουθοῦσι μετὰ πρωτοφανοῦς βιαιότητος τὴν ἐπίθεσιν τῶν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς Ἰταλίας καὶ ἀπαιτοῦσιν ὅπως ἡ κυβερνήσις προβῇ εἰς ναυτικὴν ἀντεπίδειξιν εἰς τὰ ὕδατα τὰ ὅποια ἐπισκέπτεται ὁ ἰταλικὸς στόλος.

Εἰς τὰς 10 π. μ. προχθεὶς κατέπλευσαν εἰς τὸν ἄρμον τοῦ Φαλήρου πέντε ἀγγλικά τορπιλλοβόλα τοῦ ὑπὸ τὸν ἀντιναύαρχον σίρ Δόμβιλ καὶ ὑποναύαρχον σίρ Γουόστον ἀγγλικῶν στόλου τῆς Μεσογείου. Τούτων ἀπὸ τῆς προτεραιᾶς προσηγήθησαν τὸ ναυαγιστικὸν «*Σαλβατόρ*» καὶ ἕτερον ἐποδιοπομπόν, τὸ δὲ γαιανθρακοφόρον, διὰ τὴν ἀνθράκωσιν τοῦ στόλου, ἀτμόπλοιοι σίρ Γουίλιαμ Μιντλτων κατέπλευσε συγχρόνως μετὰ τὰ τορπιλλοβόλα καὶ ὠρμήθη εἰς τὸν κεντρικὸν λιμένα.

Τὰ λοιπὰ σκάφη τοῦ κραταιοτάτου τῶν στόλων, ὅσοι μέχρι τοῦδε ἐπεσκέφθησαν τὸν Σαρωνικὸν ἀνερχόμενα ἐν συνόλῳ εἰς 46 κατέπλευσαν χθρὴ τὴν προίαν εἰς Φάληρον.

Ὁ στόλος οὗτος θὰ παραμείνῃ ἐνταῦθα ἐπὶ μίαν περίπου ἐβδομάδα.

Ἡ κ. Ἰωάννα Γεωργιάδου ἀπέστειλεν εἰς τὸ δουρεῖον τῶν ναυτικῶν δρ. 25 ὑπὲρ τοῦ ταμείου τοῦ ἐθνικοῦ στόλου.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἑταιρικὴ κεφάλ. ὀλοσχερῶς καταβεβλημένη Δρ. 10,000,000. Ἀποθεματικὸν Δρ. 4,668,872. Ὁμολογία φρ. χρ. 2,500,000 πρὸς 5 % ἐξοφλεῖται τῷ 1924.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὑποκαταστήματα: Ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμῳ, Ἀλεξανδρείᾳ, Χανίοις καὶ Ἡρακλεῖῳ (Κρήτης).

Προεξοφλήσεις, Εἰσπράξεις γραμματίων, Προκαταβολαὶ ἐπὶ χρεογράφων καὶ ἐμπορευμάτων, Τρεχοῦμενοι ἡγγυημένοι ἀ/σμοί, Ἐκδόσεις ἐπιταγῶν ἐπὶ ἀπάσας τὰς ἀγορὰς ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, Ἀγοραπωλησίαι ἐπιταγῶν, χρυσοῦ, ξένων τραπεζικῶν γραμματίων.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται χρεώγραφα πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων, ἐνοικιάζει χρηματοκιβώτια εἰς ἰδιώτας. Δέχεται καταθέσεις χρημάτων πληρῶνους ἀτόκον:

3% εἰς πρώτην ζήτησιν
3 1/2 % διὰ καταθέσεις ἐξ μηνῶν
4% » » ἐνδὸς ἔτους
5% » » δύο ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα

Διὰ τὰς εἰς χρυσὸν καταθέσεις πληρῶναι τὸν αὐτὸν τόκον, ἀποδίδωσι δ' αὐτὰς αὐτοῦσι.

Διὰ τὰς εἰς τὸ Ταμειοτῆριον τῆς λειτουργούν καθ' ἐκάστην καταθέσεις ὡς καὶ τὰς χάριν ἀγαθοεργῶν σκοπῶν πληρῶναι τὸν 4%.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἀναδέχεται τὴν ἐκτέλεσιν πάσης τραπεζικῆς καὶ ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως ὑπὸ συμφερωτάτους ὁρους.

Η ΥΠΟ ΠΡΟΣΤΑΤΗ ΤΗ Α.Β.Υ. ΤΩ ΔΙΑΔΟΧΩ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΓΚΡΙΘΕΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΡΩΓΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΕΛΟΥΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΝΩ